

© Ursula Teicher-Maier

Bisweilen öffnet man einen Schrank und findet die Stille

Hinter den Türen der großen Computer ist das Schweigen
Das Fehlen von Stimmengewirr zwischen den blinkenden
Lämpchen den Kabeln Prozessoren und Grafikchips
Fließt der Strom aus Daten heimlich dahin werden
Datensätze von niemand gesprochen auch nicht geflüstert

Wir legen ein Ohr an die Türen der großen Computer wir hören
Ihrem Rauschen zu denn es erinnert uns an etwas von früher
Es könnte das Echo eines großen Knalls sein
Oder eine der Geschichten jener Märchenerzähler

Die uns damals die Welt erklärten indem sie das Atmen
Dem Himmel zuordneten den luftleeren Raum der Erde
Wir fragen uns ob aus dieser Art Schweigen die Stille entstand

Czasami otwiera się szafę i znajduje ciszę

Za drzwiami wielkich komputerów jest milczenie
Nie słysząc nakładających się głosów między świecącymi się
Lampkami kablami procesorami i chipami graficznymi
Płynie potajemnie prąd z plików zbiory
Danych nie czytanych głośno przez nikogo nawet szeptem

Przykładamy ucho do drzwi wielkich komputerów nasłuchujemy
Ich szumu który kojarzy nam się z czymś z dawnych czasów
To może być echo wielkiego wybuchu
Albo jedna z historii owych bajarzy którzy

Wtedy tłumaczyli nam świat w którym oddychanie
Przyporządkowali niebu tej próżni nad ziemią
Pytamy więc siebie samych czy cisza powstała z tego rodzaju
milczenia

przekład: © Małgorzata Płoszewska